

We onderzochten in een park aan de rand van Budapest hoe de utopische mensvisie van het communisme vorm kreeg in heroïsche standbeelden. We verdwaalden op zoek naar de The Garden of Philosophy - misschien wel een goed teken. In het Holocaust Memorial Centre analyseerden we de filosofische vooronderstellingen van de roman «Onbepaald door het lot» van Auschwitz-overlevende Imre Kertész en trachtten we te begrijpen hoe een joodse gelovige na de Holocaust nog in een god kan geloven. In de Romeinse nederzetting Aquincum bleek het vinden van antwoorden op filosofische vraagstukken over water moeilijker dan gedacht; gelukkig bleek nadien de empirische praktijk van het baden in het levendigste badhuis van Budapest zo veel leuker dan gedacht. Een chic Art-Nouveaokoffiehuis diende als oogstrelend decor voor het nadenken over communistisch neo-machiavellisme in «Darkness at Noon» van Arthur Koestler - maar het aangenaamste decor was wel de gezelligheid, spitsvondigheid, warmte en vrolijkheid van de zesdeklasfilosoofjes met wie Loes en ik drie heerlijke dagen hebben beleefd.

Alexander Kauffman
docent filosofie